

สรุป และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการจัดการ ควบคุม และต่อรองเรื่องเพศของนักรการเมืองหญิง : ผ่านการศึกษาเรื่องข่าวลือเชิงขู่สาวในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สองประการที่สำคัญ กล่าวคือ ประการแรก เพื่อทำการศึกษถึงประสบการณ์ของนักรการเมืองหญิงซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง รวมถึงทัศนคติของนักวิชาการ ด้านสตรีศึกษา และสื่อมวลชนในเรื่องของการจัดการ ควบคุมและต่อรองข่าวลือในเชิงขู่สาวของนักรการเมืองหญิง และ ประการที่สอง เพื่อเป็นการศึกษาถึงแนวทางการจัดการ ควบคุม และต่อรองของนักรการเมืองหญิงในกรณีที่ถูกโจมตีด้วยประเด็นข่าวลือ โดยใช้การศึกษาแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ภายใต้กรอบแนวคิดเพศสภาพ (Gender) แนวคิดเพศวิถี (Sexuality) แนวคิดเรื่องเพศที่ขอบรรวมและการกำกับเรื่องเพศของมนุษย์ แนวคิดการควบคุมทางสังคม : อำนาจ และการต่อต้านขจัดขึ้น แนวคิดพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว และแนวคิดเรื่องข่าวลือในการทำการศึกษา อย่างไรก็ตาม การวิจัยในครั้งนี้ นอกจากจะเป็นไปเพื่อการสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ของนักรการเมืองหญิงผ่านการศึกษารื่องการจัดการ ควบคุม และต่อรองในเรื่องข่าวลือเชิงขู่สาว แล้ว ผู้ศึกษาได้มีความตั้งใจที่จะนำเสนอให้สังคมได้เห็นว่าเรื่องทางเพศ (Sex) ซึ่งถูกใช้ในการควบคุมผู้หญิงในทุกพื้นที่ของสังคมนั้น ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญและทรงพลัง ซึ่งการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องของเรื่องผู้หญิงตามแนวทางสตรีศึกษาไม่ควรที่จะละเลยในการทำการศึกษาต่อไปในอนาคต เหมือนดังเช่นที่แนวคิดมาร์กซิสต์ให้ความสำคัญกับการศึกษาในเรื่องของชนชั้น (Class) เป็นแกนหลักของการศึกษา

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยนักรการเมืองหญิงซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากการโจมตีข่าวลือในเชิงขู่สาวจำนวนทั้งสิ้น 6 คน ดังนี้ ดร.ณนทัย ทิวไผ่งาม, น.ส.จณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์, นางมุกดา พงษ์สมบัติ, น.ส. รังสิมา รอดรัศมี, คุณหญิงสุดาวรัตน์ เกตุราพันธ์ และนางปวีณา หงสกุล นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้ทำการสัมภาษณ์ รศ. ดร. ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ นักวิชาการด้านสตรีศึกษา และคุณชวีดา วาทินชัย สื่อมวลชน เพื่อขอรับความคิดเห็นและทัศนคติที่มีต่อประเด็นในเรื่องข่าวลือเชิงขู่สาวที่เกิดขึ้นกับนักรการเมืองหญิงในปัจจุบัน การศึกษาในครั้งนี้ เลือกรศึกษาแนวคิดของนักรการเมืองหญิงที่มีต่อการมอง การตีความ การจัดการ ต่อรอง และควบคุม รวมถึงผลกระทบเมื่อต้องเผชิญกับการถูกโจมตีด้วยข่าวลือที่มีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ อาจไม่ใช่การสร้างประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม เช่น การผลักดันให้มีกฎหมายบังคับที่จะคุ้มครองนักรการเมืองหญิงจากการถูกโจมตีด้วยข่าวลือ หากแต่เป็นไป

เพื่อชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ (ทางการเมือง) มีแนวทางในการจัดกับการถูกกดขี่ด้วยเรื่องเพศวิถีอย่างไร ซึ่งสำหรับแนวคิดสตรีศึกษาแล้ว สำหรับแนวทางดังกล่าวหมายถึงการเสริมพลัง (Empowerment) ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งขั้นของความสำเร็จในการต่อสู้กับระบบปิตาธิปไตย และควรที่จะปรากฏในทุกพื้นที่ที่ผู้หญิงถูกกดขี่

บทสรุป

จากข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. มุมมองของนักการเมืองหญิงเกี่ยวกับข่าวลือในเชิงชู้สาว
2. แนวทางในการจัดการ ควบคุม และตอรองของนักการเมืองหญิงในเรื่องข่าวลือเชิงชู้สาว
3. ผลกระทบจากข่าวลือในเชิงชู้สาวสำหรับนักการเมืองหญิง

มุมมองของนักการเมืองหญิงเกี่ยวกับข่าวลือในเชิงชู้สาว

สำหรับนักการเมืองหญิงแล้ว ประเด็นที่สามารถโจมตีและทำลายความน่าเชื่อถือรวมถึง ลดคะแนนความนิยมจากประชาชนได้ดีที่สุดก็คือเรื่องในเชิงชู้สาว เนื่องจากสำหรับสังคมไทยแล้ว มีนักการเมืองหญิงน้อยคนที่จะถูกโจมตีในเรื่องที่เกี่ยวกับการคอร์รัปชันหรือความไม่โปร่งใสในการบริหารประเทศ ดังนั้น ข่าวลือในเชิงชู้สาวซึ่งถือเป็นเรื่องที่ยากต่อการหลีกเลี่ยงสำหรับนักการเมือง จึงถูก หยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นในการโจมตีโดยอาศัยพื้นฐานของการที่คนในสังคมมักให้ความสนใจกับเรื่องในพื้นที่ส่วนตัวของบุคคลอื่นเป็นเหตุผลรองรับ

อย่างไรก็ตาม สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนแล้ว ข่าวลือในเชิงชู้สาวต่างก็ทำลายความน่าเชื่อถือของการเป็นนักการเมืองหญิงและนักการเมืองชายได้อย่างไม่แตกต่างกัน แม้ว่าความคาดหวังจากสังคมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศระหว่างความเป็นหญิงและและความเป็นชายจะถูกให้คุณค่าที่แตกต่างกัน หากแต่นักการเมืองหญิงในอีกบางส่วนกลับมีความเห็นว่าในความเป็นจริงแล้ว เมื่อเกิดกรณีปัญหาในเรื่องของการโจมตีพฤติกรรมทางเพศนอกกรอบ นักการเมืองหญิงต่างหากที่จะได้รับความเสียหายในระดับที่มากกว่านักการเมืองชาย นอกจากนี้ ก็มีนักการเมืองหญิงบางคนเห็นว่าข่าวลือในเชิงชู้สาวดังกล่าว ไม่ได้สร้างผลในแง่ร้ายแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่สามารถถูกแปรเป็นพลังและแรงขับเคลื่อนเพื่อให้ผู้หญิงมีความมุ่งมั่นในการทำงานทางการเมืองที่เพิ่มมากขึ้น

แนวทางในการจัดการ ควบคุม และต้อรองของนักรการเมืองหญิงในเรื่องข่าวลือเชิง ชู้สาว

นักรการเมืองหญิงแต่ละคนมีแนวทางในการจัดการ ควบคุม และต้อรองในเรื่องข่าวลือเชิงชู้สาวอย่างแตกต่างกันโดยที่บางคนเลือกใช้วิธีทำใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและนิ่งเฉย ในขณะที่บางคนใช้วิธีการตอบโต้ด้วยรูปแบบต่าง ๆ เนื่องจากการเป็นนักรการเมืองซึ่งถือเป็นบุคคลสาธารณะทำให้ไม่สามารถนิ่งเฉยกับการ ถูกโจมตีในลักษณะดังกล่าวได้ เช่น การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การฟ้องร้อง การปราศรัยตอบโต้หรือแม้แต่การใช้ศาสนาเป็นที่พึ่งในจิตใจ รวมถึงการเลือกใช้วิธีปฏิบัติการโจมตีตัวเองกลับภายหลังการถูกกระทำทางการเมืองเพื่อสร้างคะแนนความนิยมจากประชาชนให้เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม เราจะเห็นได้ว่าในแต่ละแนวทางที่นักรการเมืองหญิงเลือกใช้ในการแก้ปัญหา ก็จะมีระดับของความแตกต่างแบ่งย่อยออกไปตามแต่กรณีอีก เช่น การเลือกใช้วิธีแถลงข่าวในแบบเคล้าน้ำตาถูกผู้หญิงของ ดร.ณททัย ทิวไผ่งาม หรือการแถลงข่าวโดยการมีหลักฐานยืนยันของคุณมุกดา พงษ์สมบัติ เป็นต้น

นอกจากนี้ ในส่วนของแนวทางการควบคุม นั้น นักรการเมืองหญิงต่างก็มีความเห็นร่วมกันว่า แนวทางการควบคุมที่ดีที่สุดสำหรับการถูกกล่าวหาของนักรการเมืองหญิง ควรเริ่มต้นจากการควบคุมสภาพจิตใจก่อนมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาขั้นต่อไป อย่างไรก็ตาม แม้นักรการเมืองหญิงหลายคนจะไม่มี การพูดถึงประเด็นในเรื่องของการต้อรองจากการถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงชู้สาวอย่างชัดเจน เนื่องจากเห็นว่าข่าวลือกับการเป็นนักรการเมืองถือเป็นของคู่กันสำหรับการเมืองแบบไทย ๆ แต่ก็มีนักรการเมืองหญิงอีกจำนวนหนึ่งที่มีการพูดถึงการต้อรองกับข่าวลือ โดยใช้ฐานะของการเป็น ส.ส. สร้างแนวทางในการผลักดันให้เกิดกฎหมายเรื่องการควบคุมข้อมูลข่าวสารบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์และการขอรับความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าว อย่างไรก็ตาม แม้ว่านักรการเมืองหญิงแต่ละคนจะมีการเลือกใช้แนวทางในการจัดการ ควบคุม และต้อรองในเรื่องการโจมตีข่าวลือเชิงชู้สาวที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หากแต่ในความเป็นจริงแล้วนักรการเมืองหญิงแต่ละคนต่างก็มีภูมิหลังในเรื่องของชีวิตทางครอบครัว การศึกษา ประสบการณ์ทางการเมือง การอาศัยอยู่ในพื้นที่ทางการเมืองและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงทำให้แต่ละแนวทางมีระดับของการจัดการที่แตกต่างกันแม้ว่าจะวิธีการในการแก้ไขปัญหาจะไปในทิศทางเดียวกัน

ผลกระทบจากข่าวลือในเชิงขู่สาวสำหรับนักการเมืองหญิง

สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนนั้น ข่าวลือสามารถสร้างผลกระทบในชีวิตการทำงานในแง่ของการทำลายชื่อเสียงและการตกเป็นเป้าสายตาของประชาชนเมื่อต้องปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณชน แต่สำหรับนักการเมืองหญิงบางคน แล้ว การถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงขู่สาวกลับสามารถสร้างอำนาจในการต่อรองให้แก่ักการเมืองหญิงจากการเป็นผู้ถูกระทำโดยข่าวลือมาสู่การเป็นผู้ควบคุมผลกระทบของข่าวลือ หรือเราอาจกล่าวได้ว่าการถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงขู่สาวสามารถเป็นแรงบวกให้นักการเมืองในแง่ของการได้รับคะแนนเสียงและความนิยมจากประชาชนที่เพิ่มมากขึ้นได้เช่นกัน วิธีการในแต่ละแนวทางที่นักการเมืองหญิงเลือกใช้รวมถึงมุมมองที่มีต่อข่าวลือและผลกระทบที่นักการเมืองหญิงได้รับ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างในเรื่องของภูมิหลังทางชีวิต ทั้งในเรื่องของครอบครัว การศึกษา ประสบการณ์ทางการเมือง ความแตกต่างในพื้นที่ทางการเมืองที่อยู่ภายใต้สภาพของของสังคมที่ถูกเรียกว่าพหุนิยมทางจริยศาสตร์ ซึ่งเป็นสภาพที่สังคมบอกให้เราว่าชีวิตทางสังคมในช่วงรอยต่อของศตวรรษที่ 20 และศตวรรษที่ 21 ได้กลายเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนและ ยากต่อการทำความเข้าใจมากขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้ เนื่องจากคนต่างสถานที่และกาลเวลาไม่ได้มองเห็นและเข้าใจโลกเหมือนกันหรือมีมาตรฐานของความดีงามชุดเดียวกันตามที่นักสังคมศาสตร์บางกลุ่มเชื่ออีกต่อไปแล้ว ดังนั้น เรื่องราวและประสบการณ์ซึ่งต่างบริบทและต่างระบบคิดจึงสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของระบบความเชื่อ ความหมายและวิถีปฏิบัติ มาตรฐานความดีงามและความจริงแท้อันเป็นสากลซึ่งถูกทำลายและได้เกี่ยวเกี่ยวกับข้อจำกัด/ความคับแคบ/และอคติที่ฝังรากอยู่อย่างซ่อนเร้น เรื่องราวและชุดคำอธิบายหลักที่เคยถูกประยุกต์ใช้กับกรณีต่าง ๆ ที่เกิดต่างที่ต่างเวลาจึงถูกลดพลังลงไปเรื่อย ๆ ดังนั้น ปรากฏการณ์และชีวิตทางสังคมของคนจึงเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนเกินกว่าจะเข้าใจได้ด้วยโครงเรื่องและความหมายแบบเดียวหรือตัดสินได้ด้วยมาตรฐานความผิดถูกชุดเดียว ซึ่งสำหรับผู้ศึกษาแล้ว การตระหนักถึงความแตกต่างและสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้มองเห็นได้ว่าแนวทางในการจัดการต่อประเด็นเรื่องข่าวลือเชิงขู่สาวของนักการเมืองที่มีความแตกต่างกันนั้น มีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง หรือเราอาจกล่าวได้ว่าเมื่อพิจารณาถึงแนวทางในการจัดการ ต่อรอง และควบคุมเรื่องข่าวลือของนักการเมืองหญิงแต่ละคนโดยคำนึงถึงประเด็นในเรื่องความแตกต่างของประสบการณ์ ไม่ว่าจะเป็น “ดร.ณัททัย ทิวไผ่งาม” ซึ่งได้รับการยอมรับในฐานะของผู้ที่มีความรู้ความสามารถ “คุณฉนิษฐา ลีวนเฉลิมวงศ์” กับคุณสมบัติในเรื่องของความสวย ความสามารถและภาพลักษณ์ที่โดดเด่น “คุณมุกดา พงษ์สมบัติ” นักการเมืองของกลุ่มแม่บ้านในพื้นที่ต่างจังหวัด “คุณรังสิมา รอดศรีศรี” นักการเมืองหญิงลูกทุ่ง “คุณหญิงสุดาวรัตน์ เกษุราพันธ์” ซึ่งตลอดชีวิตทางการเมือง ต้อง

เผชิญกับข่าวลืออยู่ตลอดเวลา หรือแม้กระทั่ง “คุณปวีณา หงสกุล” นักการเมืองหญิงกับฉายาแม่พระ ซึ่งคำว่าหวอดอยู่ในถนนสายการเมืองมาเป็นเวลานาน ก็จะทำให้เห็นได้ว่าแนวทางแก้ปัญหาของแต่ละคนต่างก็มีความน่าสนใจทั้งในเรื่องของแนวทางและคำอธิบายที่ใช้ในการแก้ปัญหาซึ่งมีความน่าสนใจแตกต่างกัน แม้สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนอาจจะมี จุดร่วมหรือมีลักษณะร่วมที่คล้ายคลึงกัน หากแต่เมื่อพิจารณาลงไปในเรื่องละเอียดก็จะทำให้เราสามารถสัมผัสได้ถึงความเป็นเอกลักษณ์ของวิถีคิดในการแก้ปัญหาที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่า นักการเมืองหญิงจะมีการมอง การตีความ และแนวทางในการจัดการกับปัญหาเรื่องข่าวลืออย่างแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการมีภูมิหลังทางชีวิตที่แตกต่างกันรวมถึงสภาพบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปดังที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่จุดร่วมที่ทุกคนต่างก็มีร่วมกันก็คือการมีประสบการณ์ร่วมกันในเรื่องของการถูกโจมตีด้วยเรื่องข่าวลือในเชิงขู่สาว ซึ่งการตระหนักถึงสภาพความแตกต่างของปัจเจกชนในเรื่องดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษามองเห็นถึงแนวคิดที่สะท้อนจากมุมมอง การตีความ และแนวทางการจัดการของนักการเมืองหญิงที่มีต่อเรื่องดังกล่าวในเรื่องราวหลายแง่มุม เช่น มุมมองของความเป็นชนชั้นกลางกับแนวคิดเรื่องข่าวลือของ ดร.ณหทัย ทิวไผ่งาม และคุณจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ แนวคิดในเรื่องของความแตกต่างในเรื่องพื้นที่ส่งผลต่อมุมมองที่มีต่อข่าวลือและผลกระทบที่ได้จากการถูกโจมตี รวมถึงแนวทางในการจัดการกับปัญหาของคุณรังสิมา รอดรัศมี และคุณมุกดา พงษ์สมบัติ และการตั้งคำถามใหม่กับประเด็นเดิมซึ่งไม่เคยถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณามาก่อน เช่น คำถามเกี่ยวกับการแบ่งแยกของพื้นที่ส่วนตัว-พื้นที่สาธารณะรวมถึงการตั้งคำถามถึงการให้คุณค่าแก่นักการเมืองหญิงว่าได้รับผลกระทบที่มากกว่านักการเมืองชายเมื่อต้องเผชิญกับการถูกโจมตีในเรื่องขู่สาว

ผลการศึกษาในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า โครงสร้างในเรื่องของเพศวิธินั้นติดตามผู้หญิงไปในทุกพื้นที่และทุกสถานะที่เป็นผู้หญิงเป็น กล่าวคือ ผู้หญิงยังคงถูกควบคุมด้วยเรื่องเพศเพื่อมิให้ประพฤตินอกกรอบของพฤติกรรมทางเพศที่สังคมกำหนดรวมถึงการที่ผู้หญิงไม่ควรข้องเกี่ยวกับเรื่องเพศในทุกรูปแบบ แม้แต่ในพื้นที่สาธารณะเช่นพื้นที่การเมืองซึ่งควรที่จะเป็นพื้นที่ของการพูดถึงผลประโยชน์ส่วนรวมไม่ใช่เรื่องส่วนตัว ดังเช่นกรณีการโจมตีนักการเมืองหญิงด้วยประเด็นข่าวลือ ดังนั้น จึงควรที่จะตั้งคำถามกับแนวคิดเสรีนิยมประชาธิปไตยที่พูดถึงการแบ่งแยกพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวออกจากกัน โดยมีพื้นฐานความเชื่อที่ว่าเมื่อผู้หญิงก้าวมาสู่พื้นที่สาธารณะแล้ว ผู้หญิงก็จะมีบทบาทที่เทียบเท่ากับผู้ชายในทุกด้าน อีกทั้งปัญหาที่ได้รับจากการถูกกดขี่ในพื้นที่ส่วนตัวก็จะหมดไปเป็นฐานรองรับ ดังนั้น พื้นที่ทั้งสองถูกแบ่งแยกออกจากกันจริงหรือไม่ นอกจากนี้ การที่เราอยู่ในสภาพสังคมที่มีความแตกต่างหลากหลายตามแนวคิด “สภาพพหุนิยมทางจริยศาสตร์” จึงทำให้ไม่สามารถสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ได้โดยง่ายหรือใช้หลักการเพียงชุดเดียวใน

การอธิบายทุกปรากฏการณ์ของสังคมได้อีกต่อไป เนื่องจากการละเลยความแตกต่างดังกล่าวจะทำให้ไม่สามารถมองเห็นถึงมุมมองหรือประสบการณ์ที่มีความแตกต่างไปจากสิ่งที่เราเคยเห็น ซึ่งสามารถใช้ตอบคำถามและอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ เมื่อสภาพบริบทของสังคมเปลี่ยนแปลงไป ดังจะเห็นได้จากการที่ชาวลื้อในเชิงรัฐสภาสามารถเป็นได้ทั้งแง่บวกและแง่ลบสำหรับนักการเมืองหญิงหรือการตั้งคำถามกับการที่สังคมมองว่านักการเมืองคือฝ่ายที่เสียเปรียบเมื่อถูกโจมตีด้วยเรื่องข่าวลือ แม้ว่าความเป็นจริงแล้ว ในสังคมระบบชายเป็นใหญ่เช่นนี้ ผู้หญิงจะถูกควบคุมในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศที่มากกว่าผู้ชาย กล่าวคือสังคมได้สร้างกรอบความชอบธรรมในเรื่องเพศให้แก่ผู้ชายเพื่อให้ระบบการสืบพันธุ์ของสังคมสามารถดำรงต่อไปได้ โดยใช้มายาคติในเรื่องของการที่ผู้ชายมีความต้องการทางเพศที่ต้องระบายออกเป็นตัวรองรับกรอบความชอบธรรมในเรื่องดังกล่าว แต่เนื่องจากปัจจัยในเรื่องความแตกต่างของภูมิหลังทางชีวิตทั้งในเรื่องของครอบครัว การศึกษา ประสบการณ์ทางการเมือง ความแตกต่างในเรื่องพื้นที่ (อยู่อาศัย) ซึ่งส่งผลต่อการมองการตีความ และการจัดการเรื่องข่าวลือของนักการเมืองหญิงอย่างแตกต่างกันในสภาพสังคมที่มีความแตกต่างหลากหลายในการยึดถือหรือให้คุณค่ากับชุดมาตรฐานความถูกต้องดีงาม จึงทำให้ไม่สามารถกล่าวอ้างได้ว่านักการเมืองหญิงซึ่งถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงรัฐสภาเท่านั้นที่เป็นเหยื่อของการเล่นการเมืองหรือได้รับผลกระทบจากเรื่องดังกล่าวในระดับที่รุนแรงมากกว่านักการเมืองชายเมื่อเปรียบเทียบสถานการณ์ในลักษณะเดียวกันได้อีกต่อไป แต่ควรที่พิจารณาเรื่องดังกล่าวในแต่ละกรณีมากกว่าที่จะมองปรากฏการณ์แบบเหมารวม นอกจากนี้ การที่เรื่องทางเพศในสังคมถูกมองว่าเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง ไม่ดีงาม และผู้หญิงไม่ควรเข้าไปเกี่ยวข้อง เพราะไปกระทบกับภาพของการเป็นผู้หญิงดีตามมาตรฐานที่สังคมสร้างไว้ รวมถึงการที่เรื่องทางเพศถูกใช้เป็นเครื่องมือของระบบปิตาธิปไตยในการควบคุมผู้หญิงใน ทุกพื้นที่ของชีวิต เมื่อผู้หญิงมีเสรีภาพในการใช้ชีวิตที่หมายถึงการทำงาน การศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การที่นักการเมืองหญิงต้องเผชิญกับปัญหาข่าวลือในเชิงรัฐสภาจึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะต่อกรกับโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมนี้ ฉะนั้น การเลือกศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดการ ต่อรอง และควบคุมเรื่องเพศของนักการเมืองหญิง : ผ่านการศึกษาเรื่องข่าวลือในเชิงรัฐสภา สำหรับผู้ศึกษาแล้ว ก็เพื่อให้สังคมได้รับรู้ว่าผู้หญิงจะมีวิธีรับมือกับปัญหานี้ซึ่งในขณะเดียวกันก็อยู่ภายใต้ระบบชายเป็นใหญ่ได้อย่างไร ซึ่งสำหรับสตรีศึกษาแล้ว การพูดถึงแนวทางในการจัดการดังกล่าวก็ไม่แตกต่างจากการเสริมพลัง (Empowerment) ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขสำหรับผู้หญิง เนื่องจากการวัดความสำเร็จของผู้หญิงในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมตามแนวคิดสตรีศึกษาไม่ใช่เรื่องของการปลดปล่อยตัวเองโดยการแยกตัว

เองออกจากสังคม (ปีตาธิปไตย) แต่หมายถึงการแปรเปลี่ยนอำนาจของตัวเองให้กลายเป็นผู้กระทำหรือควบคุมความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมนั้นภายใต้ระบบปีตาธิปไตยต่างหาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรรณรงค์องค์กรที่เกี่ยวข้องกับทางการเมืองให้มีการตรวจสอบพฤติกรรมทางเพศที่มีความเป็นธรรมทั้งนักการเมืองหญิงและนักการเมืองชาย เพื่อยกระดับความเข้าใจของประชาชนในเรื่องของข่าวลือในเชิงชู้สาวที่เกิดขึ้นกับนักการเมือง และข่าวลือเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนอกกรอบของผู้หญิงในแวดวง อื่น ๆ

2. สำหรับสื่อมวลชนในฐานะสถาบันทางสังคมที่ทำหน้าที่หลักในการตรวจสอบบุคคลสาธารณะเพื่อให้ข้อเท็จจริงแก่ประชาชนนั้น ควรที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการตรวจสอบจริยธรรมของเป็นนักการเมืองที่ไม่ใช่แค่เพียงการนำเสนอข่าวโดยการวิเคราะห์ของสื่อมวลชนหรือแจ้งผลภายหลังการเข้าร่วมงานแถลงข่าวปฏิเสธกระแสข่าวลือของนักการเมืองให้ประชาชนได้รับทราบ โดยไม่มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องและตรวจสอบพฤติกรรมทางเพศนอกกรอบนักการเมืองอย่างถึงที่สุด เพื่อให้การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนมีความชอบธรรมในการนำเสนอข่าวโดยเฉพาะข่าวลือในเชิงชู้สาว

ชำนาญกานท์สมุด